

**Institutforum den 4. maj 2016 kl. 13.00-15.00
Emdrup D120**

Referat

Deltagere: Claus Holm, Lars Emmerik Damgaard Knudsen (afbud), Ida Juul, Ditte Winter Lindquist, Lejf Moos (afbud), Linda Kragelund (afbud), Laura Gilliam (afbud), Carsten Fogh Nielsen, Pernille Ussing-Nielsen (afbud), Tobias Hiort-Lorenzen, Oliver Tafdrup, Bent Sortkær Pedersen, Asger Emborg, Søren Vernegren Kirk, Lucas Lundbye Cone.

Desuden: Eva Viala, Oliver Kaufmann, Mette Mejlvang, Anders Martinsen (referent)

Dato: 9. maj 2016

1. Valg af ordstyrer

Claus Holm bød velkommen og lavede mandtal.

Claus Holm foreslog Ditte Winter Lindquist som ordstyrer samt, at mødet startede med navnerunde.

Side 1/4

2. Godkendelse af dagsorden

Carsten Fogh Nielsen gjorde opmærksom på, at institutforums rolle og funktion var nævnt som kommende dagsordenspunkt i sidste referat. *Claus Holm* beklagede, at det ikke var sat på som et punkt til dette møde: Han lovede, at det ville komme til næste møde. Herefter blev dagsorden godkendt.

3. Budgetopfølgning

Claus Holm lagde ud sammen med Mette Mejlvang og Eva Viala.

Der er tale om den første budgetopfølgning i år, hvor der ses på udviklingen af de forskellige poster og hvilke konsekvenser det har for bundlinjen. Resultatet er et øget underskud. 13 mio. kr. i stedet for de bevilligede 11 mio. Denne underskudsforøgelse er godkendt af fakultetsledelsen. Den primære årsag hertil er et regnskabsmæssigt udestående fra tidligere år, der vedrører medfinansiering på projektet CSER – Center for Strategisk Uddannelsesforskning. Økonomiafdelingen har beklaget, at de ikke har fanget fejlen tidligere. *Mette Mejlvang* påpegede, at det udleverede budgetmateriale er blevet gennemgået på dagens LSAU møde, hvor der blev efterlyst en mere pædagogisk gennemgang, så der bl.a. er bedre sammenhæng mellem notat og talmateriale. Dette vil Mette Mejlvang følge op på til næste budgetopfølgning. Hun nævnte forskellige parametre, der kan ændre forudsætningerne for instituttets økonomi. Eksempelvis konsekvenserne af fremdriftsreformen, udviklingen i STÅ, efterspørgselsændringer i kølvandet på prisstigninger på bl.a. efter- og videreuddannelse og endelig om-

fanget af hjemagning af forskningsmidler. Yderligere blev punkter fra budgetopfølgingsnotatet gennemgået: delregnskab 1, lønbudget DR1, driftsbudget DR1 og øvrige delregnskaber 2+4+5. Konklusion var, at DPU på baggrund af en række ændringer, som går i både positive og negative retninger ender ud med en forværret bundlinje.

Eva Viala informerede om, at prisen på Masteruddannelserne var steget, dog uden at dette havde mindsket optaget.

Claus Holm kommenterede, at udgifterne til DVIP er blevet opjusteret, da det ikke har været muligt at nedbringe udgiften pga. afvikling af timepuklen. Men at både udgiften til DVIP og fast VIP skal reduceres i årene frem mod 2019 som konsekvens af faldende bevillinger og et vigende indtægtsgrundlag.

Yderligere kommenterede han, at usikkerheden ift. budgetforudsætningerne giver anledning til at udvise økonomisk forsigtighed.

4. Status og drøftelse af uddannelsespolitiske udfordringer og pejlemærker ved Claus og Eva, bilag vedlagt (pejlemærker og kronik)

Claus Holm lagde ud med at trække pointer frem fra den vedlagte kronik *Et forsvar for universitetets hjerteblod* bragt i Dagbladet Information.

1. Brugen af ekstern censur er et issue i kronikken. Vi ved fra andre universiteter at det bliver brugt inden for de gældende minimumskrav, og vi ved, at DPU bruger en del mere.
2. I kronikken peges på vigtigheden af den individuelle vejledning. Ved sammenligning med andre universiteter bruger DPU mere tid på individuel vejledning. Ser man på det i et historisk perspektiv, kan man sige, at DPU i perioden 2000-2007 blev døbt som et vejledningsuniversitet. Dette skete i relation til behovet for en vejledningsindsats og en generel samtidsdiagnose. Det er et vigtigt udgangspunkt for at forstå den nuværende brug af vejledning.
3. Universitetsverdenen er ramt af besparelser og reformer. For DPUs vedkommende betyder det en situation, hvor der skal igangsættes drøftelser af en ny pædagogisk ide inden for nye økonomiske og politiske vedtagne rammer.
4. Institutedelsen har læst kronikken med interesse, og det er klart, at vi står i en vanskelig situation, som pejlemærkerne for besparelserne også udtrykker: Det betyder, at der er behov for ændringer i brugen af vejledningen.

Eva Viala fortsatte med en gennemgang af pejlemærkerne for besparelser og reform af uddannelserne. Disse er fremkommet gennem drøftelser heraf i tæt dialog med afdelingslederne og uddannelseskoordinatorerne, hvor bestræbelsen har været at finde løsninger, der gjorde mindst mulig ondt. Resultatet er at det er muligt at spare på færre timer til koordination (hvis arbejdsbyrden mindskes tilsvarende), meget mindre brug af individuel vejledning, større holdstørrelser, m.v. Drøftelserne har også omfattet spørgsmålet om, hvordan besparelserne skal fordeles, og hvordan og hvornår de kan gennemføres, da nogle af besparelserne vil forudsætter omfattende æn-

dringer i uddannelserne som nødvendiggør studieordningsændringer. Endelig nævnte Eva Viala, at mødet med de studerende har været meget frugtbart.

Ida Juul kommenterede på kronikken *Et forsvar for universitetets hjerteblod*, og sagde at vi på den ene side skulle imødegå forestillingen om kornfede universiteter. Og på den anden side set er det klart, at der må og kan effektiviseres i forhold til områder som for eksempel unødigt bureaukratisk i forhold til for eksempel uddannelsesplanlægning.

Lucas Lundbye Cone spurgte ind til hvordan Claus Holm tænkte den nye pædagogiske ide, og hvilke generelle idéer der var i støbeskeen i anledning af de forstående besparelser. *Claus Holm* svarede, at det var vigtigt med den faglige idéudvikling, og der må igangsættes et arbejde i studienævnet, hvor gennemgang og ændring af studieordninger må følges med en opsamling og deling af eksisterende og nye idéer.

Eva Viala fortalte, at det har været en udfordring at få etableret en god og stærk kommunikation med de studerende, da de kun vælges for et år ad gangen og der derfor udskiftes på mange poster hvert år. Men det vil der blive arbejdet på at forbedre. Ikke mindst i den nuværende situation, er det vigtigt, at de studerende er på omgangshøjde med situationen.

Søren Vernegren Kirk forklarede, at der behov for, at de studerende bliver inddraget på en anden måde, og mere end det bliver gjort i Studienævnet. Dette vil kræve en del understøttelse fra ledelsen. Studienævnet har udmærkede drøftelser, men der mangler praksis for, hvordan man når bredere ud.

Ida Juul anerkendte, at der har været rigeligt med vejledning på nogle uddannelser. Men vejledning er vigtigt, hvis man vil leve op til ideen om et masseuniversitet. I de skriftlige opgaver, er der tydelige resultatsforskelle, der afhænger af, om der er brugt vejledning eller ej. I forhold til censur, er der også et aspekt, der berører uddannelsernes renommé og risikoen for karakterinflation. I begge sammenhænge er det vigtigt med en vis mængde ekstern censur.

Carsten Fogh Nielsen efterspurgte en begrebsafklaring af individuel og kollektiv vejledning. Det vil også gøre det mere forståeligt for de studerende og deres brug af vejledning. Yderligere spurgte han ind til intern og ekstern censur og studienævnets endelige indstilling. *Eva Viala* forklarede, at Studienævnet i første omgang landede på et slags kompromis, hvor det er frivilligt, om man har eksaminer med en eller to eksterne censur i forbindelse med skriftlige prøver. Hvis man påtænker at en studerende ikke kan bestå, skal der dog altid være to bedømmere.

Ifølge *Lucas Lundbye Cone* er det svært at mobilisere de studerende. Studiekredse og diskussioner på tværs er et forslag man kunne understøtte.

Dette blev fulgt op af *Asger Emborg*, der fortalte, at dialog og debat med de studerende ikke har fungeret siden 2010. Lysten til at være en del af noget er ikke til stede, og det er de samme studerende der deltager. Der er behov for en kulturændring.

Side 4/4

Fra *Oliver Tafdrup* blev der luftet en bekymring fra PhD'erne. I den megen debat omkring konsekvenserne af besparelserne har PhD'erne følt sig overset. Her refererede han til punktet i DPU-strategien, hvor styrkelsen af PhD'erne blev nævnt. Derfor blev der efterspurgt en klarere kommunikationskanal mellem PhD'ere og ledelsen.

5. Strategiopfølgning

Claus Holm lagde ud med at fortælle, at han gerne så en indledende drøftelse af strategien set i lyset af de nye økonomiske og politiske rammevilkår. Hvilke konsekvenser har de for implementeringen af de fem strategiske målsætninger.

I forhold til instituttets publiceringsstrategi blev der informeret om, at det relativt hurtigt er lykkedes at øge den internationale publicering. Dette er en meget glædelig nyhed, og er med til at gøre DPU stærkere. I forhold til ranking er DPU som noget nyt kommet 'på tavlen', og ligger nu blandt de 100-150 højst rangerende – noget som er med til at styrke DPUs omdømme internationalt blandt forskere og studerende.

Ditte Winter Lindquist supplerede med at peger på, at der er store muligheder for publicering i teoretiske tidsskrifter. Det er her DPU er særligt stærke. Rent økonomisk gavner øget publicering ikke DPU direkte i forhold til øget basisbevillingen. Men det øger alt andet lige bevillingen til Aarhus Universitet, som så herefter deler de flere midler ud på institutterne.

6. Eventuelt

Ingen bemærkninger.